

Kázání Nový rok 2026 Růžďka **V rukou tvých jsou časové moji!** (vstup 324)

Introit: *Vyvýšen je Hospodin, jenž přebývá na výšině, naplňuje Sijón spravedlností a právem. Bude věrnou jistotou tvé budoucnosti, klenotnicí spásy, moudrosti a poznání, jejímž pokladem je bázeň před Hospodinem.* (Izajáš 33, 5-6)

Píseň 754

Modlitba

Čtení: Genesis 2, 1-18

Píseň 619

Text kázání: Já však, Hospodine, důvěřuji tobě, pravím: „Ty jsi můj Bůh, moje budoucnost je ve tvých rukou.“ (Žalm 31, 15-16a) (kr. V rukou tvých jsou časové moji)

Milí přátelé, bratři a sestry,

asi především jsem viděl jeden kreslený vtip. Bavili se mezi sebou ve vesmírném prostoru dva mimozemšťané. První se ptal toho druhého: **Cože to ti lidé na té zemi slaví?** A ten druhý odpověděl: **Že jejich planeta oběhla dokola kolem jejich hvězdy.** A ten první: **To si děláš srandu? To slaví takovou hloupost?** Co ten vtip říká? I když nevěříme na mimozemšťany, tak z pohledu celého vesmíru, že my tady na zemi slavíme něco takového jako je nový rok, je vlastně bezvýznamná věc.

Na druhou stranu z Písma svatého známe žalmistovu prosbu: **Nauč nás počítat naše dny, ať získáme moudrost srdce.** Jistě víme, milí přátelé, že vesmír má svůj Hospodinem důmyslně vytvořený řád. A díky vesmírnému řádu, který nám Bůh dal, se na zemi střídají den a noc, což je velmi důležité pro nás, pro náš spánek i pro přírodu. **Učinil tedy Bůh dvě velká světla: větší světlo, aby vládlo ve dne, a menší světlo, aby vládlo v noci.** Bůh také učinil i to, aby se střídala roční období. A tento koloběh života, kdy se střídají roční období, člověka už odpradáva vybízí k tomu, aby uměl spočítat kolik dní má rok, kolik hodin den atd. Bůh k tomu vlastně vybízí i ve svém Slově. **I řekl Bůh: „Buďte světla na nebeské klenbě, aby oddělovala den od noci! Budou na znamení časů, dnů a let.** Znamení časů. Jak se lidé naučili počítat dny a léta? Možná málokdo ví, že tzv. šedesátkovou soustavu 60 minut, 60 sekund vymysleli už **Sumerové**. A ti se řídili měsícem. Rok měl 354 dní a občas přidali přestupný měsíc. Protože to nevycházelo přesně. Naproti tomu **Egyptané** se řídili sluncem. **Máýové** to měli složitější, ti používali několik paralelních kalendářů, různé typy počítání. Ovšem největší chaotici v tomto počítání, si představte, byli řádní **Římané**! Jejich rok měl 355 dní a kněží si tam mohli přidávat libovolně měsíce, jak jim to i politicky vyhovovalo. Takže v tom byl opravdu chaos. Až Julius Caesar v roce 46 př.n.l. vymyslel **Juliánský kalendář**. 365 dní plus přestupný rok. Pak to ještě ve středověku bylo doladěno **Gregoriánským kalendářem**. Takže vidíme, že ta prosba žalmisty, **nauč nás počítat naše dny**, měla své opodstatnění i v tomto.

A víte, co je největší paradox? Že člověk je vnímán jako nejinteligentnější stvoření na světě. A přitom u Jeremjáše čteme zajímavou výtku: **I čáp na nebi zná svůj čas, hrdlička, vlaštovka a jeřáb dodržují čas svého přiletu, ale můj lid nezná Hospodinovy řády.** Židé v době, kdy zaznívá tato věta z Jeremjášových úst, samozřejmě velmi dobře znali Hospodinovy řády, desatero a nařízení zákona. Ale přesto slyší tuto výtku, protože jedna věc je znát a druhá se tím také řídit. Vlaštovka i čáp, kteří by nevypozorovali čas odletu, nebo by s ostatními neodletěli, tak by zde nepřežili. A člověk a Boží řády?

Milí přátelé, my dnes samozřejmě víme o rádech přírody mnoho. A zejména zemědělci a zahrádkáři ví, co kdy je třeba zasadit, kdy připravit půdu. To jsme se z přírody naučili, převzali jsme zkušenosti předchozích generací. A snad už i umíme počítat naše dny. Snad by nám mělo i docházet, že **věk člověka už dávno Bůh zkrátil nejprve na 120 let a později na 70 nebo 80 let.** A při těchto informacích a také když víme, kolik dnes na nemoc umírá i mladých lidí, tak bychom se přeci jen měli naučit počítat naše dny trochu jinak. Každý den, který jsme zde, bychom měli vnímat jako Boží milost. Bůh nám přidává další den. A pak další den. **Díky za každé nové ráno.** Měli bychom se naučit žít každý náš den, jako by byl náš poslední.

Ovšem přesto bychom se neměli strachovat. Neměli bychom se strachovat, jak dlouho zde ještě budeme a neměli bychom se obávat ničeho, co je před námi. Tzn., že bychom neměli hledět s obavami ani do toho nového roku. Ve 31. žalmu jsme četli vyznání krále Davida: **Já však, Hospodine, důvěřuji tobě, pravím: „Ty jsi můj Bůh, moje budoucnost je ve tvých rukou.“** Víte, v jakém období svého života ten žalm David napsal? Mohlo by se zdát, že až ve svém stáří, protože tam předtím zmiňuje prosbu: **Hospodine, smiluj se, vždyť se tak soužím, zrak mi slábně hořem, moje duše i mé tělo chřádnou. V strastech pomíjí můj život, moje léta v nářku, pro mou nepravost mi ubývá sil a mé kosti slábnou.** On však ta slova napsal, když byl ještě mladý, kdy nebyl králem, ale byl pronásledován Saulem. A v obrovské vyčerpanosti a únavě, kdy má kolem sebe mnoho nepřátel, vnímá, že se mu rozpadá kontrola nad jeho vlastním životem. A v té chvíli on volá k Bohu: **Tys můj skalní štít a pevná tvrz má, ved’ mě pro své jméno a doved’ mě k cíli. Vyvleč mě z té sítě, již mi nastražili, vždyť jsi zástita má. Svého ducha kladu do tvých rukou, vykoupils mě, Hospodine, Bože věrný.** David v těžké chvíli svého života vnímá, že nemá svůj život ve svých rukách. Ale nechce zůstat ani v rukou protivníků. A proto svěřuje svůj život do rukou Božích.

A tak jestli chceme vnímat začátek nového roku jako jakýsi milník, tak pak je to nová příležitost pro každého z nás vložit svůj život do Božích rukou. Každý se můžeme nacházet v jiné etapě nebo situaci života. Může nám být dobře, nic nám nemusí chybět. Ale ten, kterému nic nechybí, stejně **nezná dne ani hodiny.** Oproti tomu někdo může do nového roku hledět s obavami. Bude to můj poslední rok? Nemoc a stáří, nebo všelijaké špatné myšlenky, to všechno může být našim protivníkem, který nám nedává spát. A tak si potřebujeme stále uvědomovat, že své životy nemáme ve svých rukách. Velmi ale záleží na tom, jestli své životy svěruje do rukou Božích.

A David si tím je jistý i ve chvíli pronásledování. Ve chvíli, kdy je mu těžko a jeho situace nejistá. Přesto může s jistotou říci: **Já však, Hospodine, důvěřuji tobě, pravím: „Ty jsi můj Bůh, moje budoucnost je ve tvých rukou.“** Jak si tím může být jistý? Protože chvíli předtím říká: **Svého ducha kladu do tvých rukou, vykoupils mě, Hospodine, Bože věrný.** V těžké situaci dochází u něj k absolutnímu odevzdání svého života do Božích rukou. A proto může říci: **Že jeho budoucnost je v rukou Božích.** Co je to budoucnost? Jaký význam má to slovo? Minulost už je pryč, přítomnost bude minulostí zítra. Ale budoucnost? Ta je stále a stále před námi. Budoucnost je nekonečná. Avšak jaká bude? Ti, kteří přijali Ježíše Krista za svého Pána a Spasitele, ti, kteří svěřili své životy do jeho rukou, ti se přeci nemusí obávat. Pro ně, jak je psáno, **je připraveno dědictví nehynoucí, neposkvrněné a nevadnoucí v nebesích.** A dále je tam obrovské zaslíbení, **že Boží moc vás skrze víru střeží ke spasení, které bude odhaleno v posledním čase.** Čili skvělá budoucnost!

V tom kralickém překladu jsme ale četli, že **v Božích rukou jsou časové moji.** Kraličtí zde překládají hebrejské slovo **ittótaj.** A zahrnuje všechny možné podoby času. Tedy budoucí, přítomné i minulé. I minulost má je v Božích rukou. Ale nejen to. Také všechny možné okamžiky, chvíle, příležitosti. Různé životní etapy. Ale mohou to být dobré i zlé chvíle, období ohrožení i vysvobození. Takže určitě nikomu z vás nemohu slíbit, že budete mít v novém roce před sebou jen dobré chvíle. Ale pokud přijdou i ty horší, vězte, že i tyto časy jsou v rukou Božích, pokud se Pánu Ježíši odevzdáváte. A spolehnout se můžeme také na to, že **Pán je stále s námi. Že nás provází a neopustí.**

A tak vám přeji, bratři a sestry, do toho nového roku, abyste se nenechali ničím vykoledit. Nýbrž abyste s vděčností děkovali za to, že Bůh má váš život pod kontrolou a bez jeho vědomí se s vámi nebude dít nic těžkého. A pokud se budou dít těžké věci, pak vězte, že to jsou příležitosti, kdy se máme o to více opřít o našeho Pána. Amen. Modlitba píseň 620 Večeře Páně (581, 656)

Slovo poslán: Nedělejte si tedy starost o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost vlastního trápení. (Matouš 6, 34) **Požehnání:** Milost Pána Ježíše Krista a láska Boží, budiž a zůstávej se všemi námi. Amen Píseň 719

